

Istoria inter Romanos et Mediolanenses.

Cum iam clarum Mediolani civitatis nomen per Romanum foret divulgatum imperium, potentia et superbia elati atque inanis glorie cupidi, volentes Panoniam, Emeliam, Unbriam¹, Tusciam et Aureliam subiugare et illas urbi Mediolani tributarias facere, gentem eorum universam coadunare proposuerunt. Audito a Romano imperatore, que in Italia a Mediolanensibus gerebantur, timentes Romani, ne ipsi Mediolanenses perfidi et crudeles ad eorum appropinquassent partes, et volentes nequitie eorum et perfidie resistere, exercitum magnum militum et

*f. 49^d. pugnatorum congregaverunt, in Italiam quoque ad urbem Mediolani suppeditandam pariter et subiugandam proficisci proponentes. Perideus vero Mediolanensis rex hoc intelligens, habito etiam a viris prudentibus et sapientibus consilio, valde timuerunt et perteriti fuerunt, tamen de eorum fuit consilio, ut bellicis armis se preparare deberent et gentem suam universam congregarent et ab amicis quoque eorum auxilium postularent et Elinchi Francorum regi, amico eorum, legatos mitterent², ut in eorum auxilio cum militibus accedere deberet. Quibus ita peractis idem Elinchis³ septingentos milites egregiis armis preparatos in eorum direxit⁴ subsidium. Et dum hec agerentur, Romanus imperator Lucium Cornelium et Fluvium Flacum⁵, viros nobiles et potentes, exercitus Romanorum dominatores constituit. In quorum expeditione dicitur fuisse legionem unam militum et LXX milia armatorum pugnatorum. Transeuntes quidem per Tusciam, Unbriam⁶ et Aureliam, Panoniam et Emeliam⁷, viros nobiles et potentes secum duxerunt. Cum autem ad Mediolanum accessissent et Adde fluvium transirent, prope illud flumen fuerunt castramentati, similiter et ipsi Mediolanenses iuxta illum fluvium suas miserunt albergarias. Hoc ita peracto, hinc isti, atque Romani illinc existentes per trium dierum spacium ibi manserunt. Predictus namque Mediolanensium exercitus, cuius audacia virtute non

*f. 50^a. discrepat, instructissimis ordinibus Romanorum exercitum accerimo agrediuntur impetu atque tribus lateribus, ab uno civitatis Mediolani milites cum extrinsecis militibus, ab alio vero ipsius civitatis pedites cum extrinsecis hominibus, altero quidem Siguisbertus, quem Elinchis Francorum rex dominum et rectorem militum eius constituerat, cum militibus Gallorum, qui in eorum venerant adiutorio, perexerunt. Videntes vero Romani inimicos ab incepto desistere nolle, ipsis cum suis ordinatis actiis se obviam prebuerunt. Deinde vexillis et signis bellicis ab utraque parte commotis et tubis per partes sonantibus

1) 'meliam imbriam' Hs.
 unten immer, hier 'elinchius' Hs.
 'francum' Hs.

2) 'mittet' ('mitteret') Hs.
 4) 'duxit' Hs.
 7) 'meliam' Hs.

3) So
 5) So unten, hier

6) 'imbriam' Hs.